

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 143/05-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. M. F., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 25/02 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 25/02 p o r u š i l základné právo Ing. M. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ing. M. F. n e p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie.

3. Ing. M. F. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 953 Sk (slovom sedemtisícdeväťstopäťdesiattri slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Ľ. Š. č. ú. 2621709054/1100 vedený v Tatra banke, a. s., Bratislava do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. júla 2005 č. k. I. ÚS 143/05-15 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. M. F. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. Š., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 25/02.

1. Zo sťažovateľom predloženej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu návrh z 29. októbra 2002 na náhradu mzdy vo výške 115 290 Sk a na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku vo výške 9 882 Sk proti bývalému zamestnávateľovi Štátnemu fondu rozvoja bývania, B. Okresný súd uznesením č. k. 11 Ct 25/02-25 z 12. novembra 2002 rozhodol tak, že návrh v časti vyplatenia náhrady mzdy v sume 115 290 Sk zastavil a v časti vyplatenia náhrady mzdy v sume 9 882 Sk prerušil. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie a žiadal konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 213/01. Od podania odvolania sťažovateľa z 1. februára 2003 okrem vydania opravného uznesenia zo

6. februára 2003 pre formálnu nepresnosť v označení súdu nebol zo strany okresného súdu urobený žiadny úkon, ktorý by smeroval k prejednaniu veci a vydaniu meritórneho súdneho rozhodnutia.

Sťažovateľ ďalej uviedol: „*Je pritom namieste uviesť, že o mojom odvolaní Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30. 1. 2004 č. k. 10 Co 157/03-40 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. (...)*

Podaním zo dňa 1. 6. 2004 (...) som v súlade s § 17 a nasl. zákona č. 80/1992 Zb. podal na Okresný súd Bratislava I sťažnosť (...).

Z písomnej odpovede podpredsedníčky Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12. 7. 2004 č. Spr.: 2090/04 vyplýva, že neuznáva opodstatnenosť mojej sťažnosti (...).“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd JUDr. E. H. poverená výkonom funkcie predsedu listom sp. zn. Spr 2090/04 z 29. apríla 2005 a doplnením vyjadrenia sp. zn. Spr. 2090/04 z 22. augusta 2004 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam okresného súdu listom z 8. septembra 2005.

2. 1. Okresný súd vo svojom vyjadrení z 29. apríla 2005 uviedol prehľad procesných úkonov v predmetnom konaní a záverom upozornil, že „*súd v predmetnej veci konal bez zbytočných prietahov v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení 11 C*“.

2. 2. Vo vyjadrení z 22. augusta 2005 okresný súd doplnil vyjadrenie k ústavnej sťažnosti z 29. apríla 2005 o úkony okresného súdu po tomto období. Súčasne oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

2. 3. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniam okresného súdu uviedol: „*Je nepochybné, že dôvodom na podanie sťažnosti Ing. M. F. podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky je porušenie jeho základného práva daného mu podľa čl. 48*

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 11 C 25/03 bola skutočnosť, že tento ako vo veci konajúci súd svojou nečinnosťou toto jeho právo porušil.

Takéto konštatovanie podľa môjho názoru vyplýva nielen zo samotného súdneho spisu, ale aj z predmetných vyjadrení súdu, v ktorých v časovom slede uvádza priebeh konania a úkony ním urobené do okamihu podania ústavnej sťažnosti v zásade v zhode so sťažnosťou menovaného sťažovateľa. (...) už dňa 18. 12. 2003 som na konajúci súd podal žiadosť o vytýčenie pojednávania a súčasne mu oznámil zmenu adresy sídla mojej kancelárie. Neobstojí preto konštatovanie súdu, že v priebehu konania mi bolo doručované uznesenie, ktoré mu bolo vrátené pre zmenu môjho sídla. (...)

Som toho názoru, že po zhodnotení stanovených kritérií na posúdenie otázky, či v predmetnom súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa, je ústavná sťažnosť menovaného vrátane jeho návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50.000 Sk dôvodná, a to bez ohľadu na skutočnosť, že 28. 6. 2005 bolo konajúcim súdom vyhlásené rozhodnutie vo veci samej.“

Právny zástupca sťažovateľa vzhľadom na uvedené žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľa Ing. M. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava I v občianskoprávnom konaní vedenom pod č. k. 11 Ct 25/02 porušené bolo.

Ústavný súd priznáva Ing. M. F. finančné zadosťučinenie 50.000 Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi Ing. M. F. náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) podľa predloženého vyúčtovania v celkovej sume 9.978 Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu vedený v Tatra banka, a. s., č. účtu: 2621709054/1100 do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Záverom právny zástupca sťažovateľa uviedol, že súhlasí, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie predmetnej veci.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 11 Ct 25/02:

- 30. október 2002 - sťažovateľ podal okresnému súdu návrh na náhradu mzdy vo výške 115 290 Sk a náhradu mzdy za nevyčerpanú pomernú časť dovolenky vo výške 9 882 Sk proti bývalému zamestnávateľovi Štátnemu fondu rozvoja bývania, B.;
- 12. november 2002 - okresný súd vydal uznesenie, ktorým konanie o zaplatenie 115 290 Sk zastavil a konanie v časti o zaplatenie 9 882 Sk do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7 C 213/01 prerušil;
- 5. február 2003 - sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 12. novembra 2002 v časti o zastavení konania;
- 6. február 2003 - okresný súd vydal opravné uznesenie, v ktorom opravil záhlavie uznesenia tak, že namiesto textu „*Obvodný*“ má byť správne uvedené „*Okresný*“;

- 11. apríl 2003 - okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa (odporca sa vyjadril listom doručeným okresnému súdu 9. mája 2003);
- 5. máj 2003 - sťažovateľ doplnil dôvody odvolania proti uzneseniu okresného súdu z 12. novembra 2002;
- 9. jún 2003 - sťažovateľ predložil okresnému súdu rozsudok Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 553/02-84 z 20. marca 2003, ktorým tento potvrdil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 7 C 213/01-69;
- 8. júl 2003 - okresný súd predložil odvolanie sťažovateľa krajskému súdu;
- 30. január 2004 - krajský súd uznesením č. k. 10 Co 157/03-40 napadnuté uznesenie okresného súdu z 12. novembra 2002 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (spis bol vrátený okresnému súdu 12. mája 2004);
- 21. máj 2004 - okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh (zaplatený 26. júla 2004) a doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania (zásielka s uznesením krajského súdu doručovaná právnomu zástupcovi sťažovateľa bola vrátená podľa názoru okresného súdu z dôvodu, že tento zmenil adresu sídla kancelárie a toto neoznámil okresnému súdu);
- 14. júl 2004 - okresný súd si vyžiadal spis Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 7 C 213/01;
- 6. september 2004 - sťažovateľ predložil okresnému súdu dôkazy a návrh na zabezpečenie dôkazov, ktorý okresný súd predložil odporcovi na vyjadrenie;
- 11. november 2004 - okresný súd urgoval u odporcu zaslanie vyjadrenia k návrhu sťažovateľa;
- 2. december 2004 - sťažovateľ predložil okresnému súdu stanovisko k vyjadreniu odporcu zo 16. novembra 2004;
- 18. marec 2005 - za zákonnú sudkyňu v tejto veci bola menovaná JUDr. M. H.;
- 11. apríl 2005 - okresný súd nariadil pojednávanie na 10. jún 2005;
- 10. jún 2005 - uskutočnilo sa pojednávanie vo veci na okresnom súde, ktoré bolo následne odročené na 24. jún 2005;
- 20. jún 2005 - právny zástupca odporcu predložil okresnému súdu vyjadrenie k zmene pracovnej náplne a skončeniu pracovného pomeru sťažovateľa;

- 24. jún 2005 - uskutočnilo sa pojednávanie na okresnom súde, ktoré bolo následne odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na 28. jún 2005;
- 28. júl 2005 - uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, podľa ktorého je odporca povinný zaplatiť sťažovateľovi sumu vo výške 125 172 Sk;
- 17. august 2005 - odporca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 28. júla 2005;
- 26. september 2005 - okresný súd doručoval súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 25/02 o zaplatenie náhrady mzdy, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (m. m. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a

jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd je toho názoru, že namietané konanie vzhľadom na jeho predmet nemožno hodnotiť ako zložitú vec. Napokon ani okresný súd vo svojich vyjadreniach nepoukázal na zložitosť tejto veci.

Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že na celkovej dĺžke konania má sťažovateľ podiel v tom, že súdny poplatok za návrh zaplatil až 26. júla 2004, t. j. po viac ako 20 mesiacoch od podania návrhu.

Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný v období od 2. decembra 2004 (sťažovateľ predložil okresnému súdu stanovisko k vyjadreniu odporcu zo 16. novembra 2004) do 11. apríla 2005 (nariadenie pojednávania na 10. jún 2005), t. j. viac ako 4 mesiace.

Aj napriek tomu, že kratšie predĺženia konania spôsobené nedostatkami alebo pochybeniami v postupe súdu nepredstavujú same osebe porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v článku 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, s ohľadom však na konkrétne okolnosti daného prípadu v kontexte s neprimerane dlhou dobou konania okresného súdu od vydania uznesenia okresného súdu o zastavení konania (12. november 2002) do predloženia veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa (8. júl 2003), t. j. takmer 8 mesiacov, je potrebné označené obdobia kvalifikovať ako obdobia, v ktorých dochádzalo k zbytočným prieťahom v predmetnom konaní (napr. I. ÚS 157/02).

Počas uvedenej doby podal sťažovateľ 5. februára 2003 odvolanie proti citovanému uzneseniu, okresný súd 6. februára 2003 vydal opravné uznesenie, ktorým opravil text uznesenia z 12. novembra 2002 tak, že slovo „*Obvodný*“ opravil na „*Okresný*“, a až po vyše 2 mesiacoch od podania odvolania sťažovateľa vyzval odporcu na vyjadrenie k predmetnému odvolaniu, ktorý sa k nemu vyjadril 9. mája 2003.

Z obsahu predloženého spisu okresného súdu ústavný súd navyše zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu z 12. novembra 2002 bolo krajským súdom 30. januára 2004 zrušené s nasledovným odôvodnením „(...) *nebol vôbec daný dôvod v prejednávanej veci pre zastavenie konania pre litispendenciu v časti týkajúcej sa náhrady mzdy žalobcu. Neboli zistené ani ďalšie právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie konania v uvedenej časti (...)*“ a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z uvedeného vyplýva, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol v citovanom období neefektívny a nevedol k naplneniu účelu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. k odstráneniu stavu právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd má tiež podiel na oneskorenom zaplatení súdneho poplatku za návrh, keďže sťažovateľa vyzval na jeho zaplataenie až 21. mája 2004, t. j. až po viac ako 18 mesiacoch od podania sťažovateľovho návrhu okresnému súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal bez zbytočných prietahov v konaní.

Keďže v posudzovanej veci už bolo 28. júla 2005 meritórne rozhodnuté, ústavný súd nepovažoval za potrebné rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, t. j. prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci, ako aj na podiel sťažovateľa na doterajšej celkovej dĺžke konania ústavný súd dospel k názoru, že konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto sťažovateľovi nepriznal finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2.

5. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia.

Právny zástupca sťažovateľa si vyúčtoval trovy v celkovej výške 9 978 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnej od 1. januára 2005 (ďalej len „vyhláška“). Za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2005 (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu a spísanie stanoviska k vyjadreniam okresného súdu) patrí sťažovateľovi odmena v sume 3 x 2 501 Sk a 3 x režijný paušál 150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky). Za právne zastúpenie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom tak vznikol nárok na náhradu trov vo výške 7 953 Sk.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov vo výške, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2005